

op de fiets

**MET EEN FIETSMATJE
DOOR DE WIJK**

Pag. 3

ton en tuin

**TON ZOEKT
REGEN**

Pag. 4

fijnstofguerilla

**STADSLAB
LUCHTKWALITEIT**

Pag. 5

graag traag

**EEN VOORUITSTREVENDE
BUURTPROJECT**

Pag. 6

kinderpersbureau

**VERKEERS-
VEILIGHEID**

Pag. 8

Deel bewonersgroep Oostervantkwartier. Foto: Cye Wong Loi Sing

OOSTERVANTKWARTIER OP DE SCHOP

Giovanni Burke

Na jarenlange onzekerheid is er duidelijkheid gekomen voor de bewoners van de drie straten rond Oostervant: na de zomer van 2021 begint Woonstad Rotterdam met de sloop en nieuwbouw van woningen aan de Duivenvoordestraat. Vanaf 2022 start de herhuisvesting van bewoners van de Hennevier- en Oostervantstraat. Als alle bewoners zijn verhuisd, worden ook deze woningen gesloopt of gerenoveerd. De woningen hebben serieuze funderingsproblemen en

zijn op een paar uitzonderingen na niet te herstellen.

Bij de bewoners leidt dit nieuws tot veel vragen en zorgen, maar ook tot hoop op een betere woning. De drie inloopsprekuren die Woonstad Rotterdam eind november organiseerde in het sporthuisje op het Henegouwerplein, waren dan ook drukbezocht.

Een groot deel van de huurders woont al tientallen jaren in de wijk

en wil er ook graag blijven wonen. Onder leiding van de Bewonersgroep Oostervantkwartier organiseren zij zich om de sloop en heropbouw kritisch te volgen. Zij informeren de bewoners, stellen hen waar mogelijk gerust en fungeren uiteraard ook als spreekbuis en belangenbehartiger richting Woonstad Rotterdam. Omdat niet alle bewoners de Nederlandse taal machtig zijn of met internet overweg kunnen, biedt de bewonersgroep ook hulp aan, bijvoorbeeld

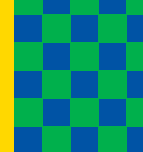
bij het invullen van formulieren of tolken bij gesprekken.

Een bewoonster van de Duivenvoordestraat en lid van de bewonersgroep; "Ik woon al 20 jaar in deze buurt. Daarom ken ik veel van mijn burens en de meeste van hen geven aan in de buurt te willen blijven wonen. Zeker voor de oudere generatie is dit heel belangrijk. We zullen dit blijven benadrukken bij de gesprekken met Woonstad de komende tijd."

Woonstad Rotterdam gaat nieuwe huurwoningen terugbouwen op de plek van de oude. Door afspraken met de gemeente Rotterdam zal een deel daarvan in een duurdere huurklasse vallen dan nu. Niet iedereen zal dus op dezelfde plek kunnen terugkeren. Des te belangrijker om goed te luisteren naar de woonwensen van de huidige bewoners!

> Voor meer Oostervant nieuws, zie pagina 3

**MOOI,
MOOIER,
MIDDELLAND**

COLUMN

De ruimte die een auto inneemt

Ik ben een fietser en een wandelaar. Ik heb geen rijbewijs, ik woon in een oude stadswijk net als jullie. Ik heb geen auto nodig. Ik kom overal waar ik zijn wil. Ik verheug me op een toekomst zonder auto's in de stad. Wat een ruimte gaat ons dat geven! Hermann Knoflacher, emeritus hoogleraar verkeerskunde aan de TU in Wenen toonde in 1975 al met zijn prachtige walkmobile (zie foto) hoeveel ruimte de auto inneemt. Hij is een van de pleitbezorgers geweest van een autovrij Wenen. Nog steeds – Hermann is bijna 80 – is hij een groot strijder tegen de auto. Hij noemt de auto een virus dat de beschikbare ruimte verstoort. Hij spreekt over ruimtelijke rechtvaardigheid. Waarom mogen auto's zoveel plek innemen? Ongemerkt heeft de auto, de wandelaars – wat wij mensen toch in eerste instantie zijn – naar de zijanten verdreven. Graag zou ik ook in Middelland ruimtelijke rechtvaardigheid willen zien. Waarom kunnen kinderen nu nauwelijks alleen over straat? Waarom is het zo moeilijk om in Middelland 200 nieuwe bomen te plaatsen? Waarom rookt iedereen in Middelland – ook al rookt hij of zij niet – toch zeven sigaretten per dag? Dankzij de auto. Maril Huier, een hoogleraar (wederom) publieksfilosofie, pleit ervoor dat auto's stedelingen een parkeervak mogen claimen, eventueel tegen betaling van wat de autobezitter betaalt voor een parkeervergunning. Een goed idee. Onze wijk is totaal niet ontworpen voor het grote aantal auto's dat nu dagelijks door de straten scheurt, of stil staat. Met veel plezier kijk ik altijd naar een foto van mijn straat – de Jan Sonjéstraat – in 1949 waar slechts één auto in de straat geparkeerd staat. Wat een zee van ruimte. Mogen we die zee terug? Ruimte, schonere lucht en misschien als bijvangst ook wel het einde van die ellendige drugsdealerij? En dan delen we met elkaar de Lev-jes, de Share'n go's en de Uberfietsen. Gezellig.

Rineke Kraaij

De stille kracht van een kleine kokkin

In memoriam Kameroen Sardha 1955 – 2019

Marieke Hillen

Kameroen in het oude wijkpaleis. Foto: wijkbewoner

Het is vrijdagmiddag vlak voor de herfstvakantie. Met de kok en kokkinnen van het Wijkpaleis staan we samen in de keuken van het oude Paleis. We praten over de gedroomde keuken in het nieuwe Paleis. Het is gezellig. Kameroen en Fatma snijden, hakken en koken. Het werk gaat altijd door én voor bij deze twee vrouwen. Iedereen vertelt over wat de keuken in zijn of haar leven is. Kameroen is stil. "Wat betekent koken en de keuken voor jou?" vraag ik Kameroen. Ze antwoordt zoals Kameroen antwoordt ... met een verhaal: "De keuken is voor ons de belangrijkste plek in een huis en zeker in het Paleis. In het Paleis eet je niet als in een restaurant, het is eerder alsof je thuis bij mamma eet..." Lachend haalt ze herinneringen op aan de woensdagavond: "Het was zo'n gezellige avond, de studenten bleven lang hangen, we hebben gelachen! Fatma was hun mamma in Rotterdam, zeiden ze en dan ben jij, Kameroen, onze tante!" Terugdenkend moet ze er weer om lachen. Het maakte haar echt blij

dat de mensen zich door het eten én – al vertelde ze dat zelf niet zo letterlijk – door de Surinaamse hartelijkheid van haar en Fatma zich thuis voelden. Het is Kameroen ten voeten uit, eerst luisteren en dan slaat deze kleine vrouw met een rake klap de spijker op zijn kop. Het gesprek zet de toon voor het verder dromen over de keuken in het nieuwe Paleis: een plek waar het samen eten is als thuis.

De herfstvakantie is begonnen. Dinsdagochtend in alle vroegte gaat de telefoon: Fatma. Ze zegt dat Kameroen is weggegaan. Even begrijp ik haar niet, maar dan dringt het onwerkelijke bericht in alle hevigheid door. De lieve rustige, maar o zo stoere, krachtige Kameroen is – veel te vroeg – overleden. Het Wijkpaleis zonder deze mooie, kleine vrouw is haast onvoorstelbaar, ze was er altijd, stond voor iedereen klaar en kon onverwacht grappig en wijs uit de hoek komen. Kameroen was niet alleen voor Het Wijkpaleis belangrijk. Op allerlei plekken in Rotterdam – van

Oostervant en Spoorlijn tot aan de Zorgvrijstaat – bracht zij haar bijzondere Surinaamse warmte mee. Voor veel mensen in Rotterdam West was zij een luisterend oor en een zorgzame hand. Even langs bij iemand die ziek is, even wat soep brengen en een praatje maken. Zij leefde voor hoe je in alle bescheidenheid grootse dingen kan doen, die veel betekenen voor mensen in jouw omgeving.

Dat was Kameroen voor de buitenwereld, maar ze was boven alles de grote liefde van haar man, een zorgzame lieve mamma en nanni voor haar drie kinderen en vijf kleinkinderen. Ze was de grote steun en toeverlaat, de beste en liefste vriendin van Fatma. Ze hadden zulke mooie plannen voor het nieuwe Paleis, over samen reizen, nieuwe avonturen ... maar ook met haar man weer vaak terug naar het mooie land waar ze zo'n groot mens was geworden.

We zijn met velen, die haar heerlijk missen.

Noa's Nicest: Sigidør

Ik ben Noa, geboren en getogen in Middelland. Ik ben 17 jaar. Na mijn vwo ga ik in Amsterdam aan het Fashion Institute *fashion & branding* studeren. In Noa's Nicest richt ik mijn blik op jonge Middellanders en hun fashion. Wil jij ook een keer *Noa's Nicest* zijn, stuur dan een berichtje naar noavanpeet@gmail.com.

Sigidør Visch op de Heemraadsingel.

Ik ben een grote liefhebber van de herfst en dan niet van de bakken regen die uit de lucht vallen maar van de mooie herfstkleuren. Het zonnetje scheen en het was voor mij de perfecte gelegenheid om even een wandeling te maken op de Heemraadsingel. Een stukje voor mij zag ik een jongen lopen. Hij viel erg op door zijn gele broek die zo goed paste bij de oranje, rode en geel/groene blaadjes op de grond. Ik vroeg hem of hij wat over zichzelf kon vertellen.

"Ik ben Sigi, net 18 jaar geworden en zit in 6 vwo op het Montessori Lyceum. Volgend jaar wil ik naar de kunstacademie in Arnhem want ik wil graag modeontwerper worden. Ik heb tot mijn vierde in de buurt van Middelland gewoond maar ben daarna verhuisd naar een andere

wijk. Mijn oma en mijn vriendinnetje wonen hier wel. Vanaf de kleuters had ik al echte lievelingskleren, niet omdat ik die lekker vond zitten maar om de kleding zelf. Vroeger kochten mijn ouders altijd mijn kleding, maar hier was ik het niet altijd mee eens. Daarom wilde ik heel graag kleedgeld, wat ik uiteindelijk in groep 8 ook kreeg. De winkels in Rotterdam vond ik niet uitdagend genoeg dus ging ik veel op het internet kijken. Hier vond ik waar ik naar op zoek was. Mijn lievelingsmerken zijn Loewe, Acne studios en Maison Margiela. Ik heb niet per se een lievelingskleur qua kleding maar vind de verschillende kleurencombinaties belangrijk. Vrijwel nooit kom ik iemand tegen die hetzelfde kledingstuk heeft als ik. Ik wil graag dat mensen zien dat ik goed heb nagedacht over mijn combinaties. En dat ze niet denken dat ik zomaar het bovenste uit mijn kast heb gepakt, iets wat veel jongens wel doen. Vandaag heb ik een shirt aan van Dries van Noten, een colbertje van Kenzo, een broek van Stone Island en schoenen van Maison Margiela. Het tasje is van het Japanse merk nana-nana."

Hermann Knoflacher in actie. Image courtesy Urban Activism

Op de fiets, op de fiets ...

Met een Fietsmaatje door de wijk

Marieke Hillen

Het lijkt zo makkelijk en voor iedereen mogelijk: even naar buiten, een stukje wandelen of fietsen. Maar niet iedereen stapt zo makkelijk naar buiten om erop uit te gaan. Het bewegen in de stad waar het verkeer alsmat drukker wordt, is lastig. Het gevolg meer thuiszitten en vaak minder sociaal contact.

De Unie van Vrijwilligers (UVV) ontdekte dat veel oudere en minder mobiele mensen steeds moeilijker hun huis uit komen. Het maakt dat mensen die alleen zijn vaak nog geïsoleerder raken. Natuurlijk kunnen er mensen op bezoek gaan, maar is het niet leuker om twee vliegen in één klap te slaan en er tijdens een bezoek samen op uit te trekken? Zo ontstond het idee voor het project Fietsmaatjes. Op verschillende plekken in Rotterdam heeft de Unie van Vrijwilligers duo-fietsen geplaatst. De duo-fiets is een fiets waarop twee mensen naast elkaar zitten. Fietsmaatjes nemen ouderen of minder mobiele mensen uit fietsen. De vrijwilliger stuurt én trapt. De passagier trapt in eigen tempo mee en door de elektrische ondersteuning is het niet erg als diegene even niet meetrapt. Tijdens het fietsen kun je samen praten, lekker rondkijken en misschien maak je even een stop voor een kopje koffie.

De Unie heeft Huize Middelland gevraagd of zo'n fiets ook in Middelland kan staan. Dat was natuurlijk echt een kolfje naar de hand van het Recreatiecentrum Oostervant. Sinds de zomer staat in de parkeergarage onder het Oostervant de duo-fiets en kan die worden gebruikt.

De duo-fiets in actie. Foto: Cye Wong-Loi-Sing

Als jij het leuk vindt om Fietsmaatje te worden of jij wilt er juist een keer op uit, dan kun je contact opnemen met Irene de Kruijff van het UVV 010 4130877.

M GEEN MIDDELLANDPOST ZONDER MIDDELLANDERS

LIJKT HET JE LEUK MEE TE SCHRIJVEN AAN DEZE KRANT?

Dat kan gewoon!
We zoeken schrijfgrage en enthousiaste Middellanders die met elkaar invulling geven aan de krant. Zo vertellen we samen de verhalen uit Middelland, aan Middelland.

Heb je een tof idee voor een nieuwe rubriek of wil je graag als eerste op de hoogte zijn van alle nieuwtjes?
Mail ons dan op communicatiemmm@gmail.com

MOOI, MOOIER, MIDDELLAND

Wat komt hier? – van plein tot plantsoen

De werkzaamheden rondom het Oostervant zijn van start gegaan. Foto: Cye Wong-Loi-Sing

Jarenlang was het stenige Oostervantplein een doorn in het oog voor menig bewoner en bezoeker, maar daar komt nu eindelijk verandering in. De buitenruimte die rondom Recreatiecentrum Oostervant gelegen is, ondergaat een groene

metamorfose. Ruud Reutelingsperger spant zich vanuit de werkgroep 'Duurzaamheid', die onderdeel uitmaakt van Mooi, Mooier Middelland, al jarenlang in voor dit project. 'Er spelen kinderen, zij verdienen een mooie groene speel-

plek. Ook komt er een terras en wordt de entree van het zwembad gastvrijer. 1.500 vierkante meter groen komt erbij: een grote stap! De werkzaamheden zijn inmiddels gestart. Men verwacht dat in het voorjaar alles opgeleverd zal zijn.

TON & TUIN

Ton zoekt regen

1000 regentonnen voor Middelland

Ruud Reutelingsperger

De eerste regenton van de duizend. Te vinden aan de Witte van Haemstedestraat. Foto: Diana Oliveira Cardoso

In het programma 'Mooi, Mooier, Middelland; We Gaan Door!' neem duurzaamheid een belangrijke plaats in. Er is een speciaal team Duurzaam Middelland (DuZa). Het team denkt na over de toekomst, de veranderingen van het klimaat en hoe Middelland hiermee kan omgaan.

In de komende maanden gaat het team van Duurzaam Middelland aan de slag om alle zichtbare regenpijpen in de wijk Middelland in kaart te brengen en (vanzelfsprekend na instemming van de pandeigenaren) af te koppelen van het riool. Elke regenpijp krijgt een regenton. Het zijn ongeveer 300 regenpijpen en dus 300 regentonnen. Bij iedere ton komt een geveltuintje. Ton en Tuin is een project dat laat zien dat bewoners zelf een bijdrage kunnen leveren aan het veranderende klimaat. De laatste jaren worden de regenbuien steeds

heftiger, hierdoor overstroomt het riool en stroomt dat vieze rioolwater bijvoorbeeld de Heemraadssingel in. Daarnaast wordt de bodem, gedurende de warme zomers, steeds droger. Onder het motto: "steen eruit, groen erin" dragen deze geveltuintjes bij aan het verminderen van de hitte in de wijk en de uitdroging van de bodem. En daarmee voorkomen we verzakkingen en paalrot.

1000 Regentonnen voor Middelland is een eerste project uit het programma 'Duurzaam Middelland' en wordt uitgevoerd door drie enthousiaste Delfshavenaren met verstand van zaken over de juiste beplanting en de techniek die er bij komt kijken: Hetty de Bruyn, Wouter Deen en Dolf Klijn.

Binnenkort worden de eerste tien Ton en Tuin voorbeeldprojecten uitgevoerd. Hierdoor ontstaat een

showroom van de mogelijkheden: hoe kunnen verschillende regenpijpen worden afgekoppeld, welke beplanting doet het goed in geveltuintjes?

In Mooi, Mooier, Middelland werken bewoners, ondernemers en de gemeente Rotterdam aan een programma ter verbetering van de wijk. Steeds meer wordt gekeken naar welke andere partijen in de wijk mee kunnen en willen doen. Het Hoogheemraadschap Schieland en Krimpenerwaard, Woonstad en Rotterdams Weerwoord hebben zich bewust aangesloten bij 1000 Regentonnen. Het Hoogheemraadschap hoopt dat met dit project mensen bewust worden van de problemen van het overvloedige regenwater en dat je als buurtbewoner, vooral met z'n allen, een belangrijke bijdrage kunt leveren aan een klimaatvriendelijke en tegelijkertijd mooiere straat.

Ton en Tuin, kan ik ook meedoen?

Wil jij ook een Ton en Tuin aan de straatzijde van jouw huis? Laat dit aan het DuZa-team weten door een mail te sturen aan duurzaam@mooimooiermiddelland.nl. De Ton en Tuin showroom die de komende weken wordt aangelegd, geeft iedereen de mogelijkheid om te bekijken hoe verschillende regenpijpen zijn afgekoppeld en welk soort tuinen in de smaak vallen. In kennismakingsgesprekken wordt samen gekeken hoe de tuinen moeten worden onderhouden en wie dat kan en gaat doen.

Woonstad hoopt dat Ton en Tuin ook bijdraagt aan de sociale cohesie in de wijk. Veel Tonnen en Tuinen komen bij hun woningbezit en kunnen door bewoners gezamenlijk worden onderhouden.

De bewoners van de Aleidistraat en Witte van Haemstedestraat hebben hun plein in de afgelopen jaren stap voor stap vergroend, zodat het de allure van een klein parkje heeft gekregen. Het is daarmee een

voorbeeld hoe kleine ingrepen een grote impact op de leefomgeving kunnen hebben.

Ook op grote schaal gebeurt er veel: het Oostervantplein wordt omgevormd tot het Oostervantplantsoen. 1500 vierkante meter steen en asfalt verandert in groen. En de afgelopen jaren zijn het Middellandplein, het Brancopark en het Johannes de Vouplein aangepakt en veel groener geworden.

De fijnstofguerrilla van Middelland

Annette de Vries

Een groep bevlogen ondernemers en bewoners die een gezonde stad willen creëren. Dat is Stadslab Luchtkwaliteit. Ze werken vanuit verschillende plekken in de stad, waaronder het Wijkpaleis en Stek de stadstuinwinkel. Op een leuke en speelse manier delen ze hun kennis over fijnstof en triggeren ze burgers en overheid.

Eenrichtingsverkeer

In een van de oude klaslokalen op de tweede verdieping van het nieuwe Wijkpaleis aan de Claes de Vrieselaan vind je de groene oase van het Stadslab Luchtkwaliteit. Althans, normaal staat de ruimte vol planten, maar nu even niet want het plafond is net vervangen. Dus vege landschapsarchitect Marieke Keijzer en innovatieconsulent en fotograaf Léon Richard het stof van de tafel. We vallen gelijk met de deur in huis: het idee van Stadslab om van de Nieuwe Binnenweg een eenrichtingsweg te maken, kreeg een plek in het Rotterdamse Klimaatakkoord. Door minder auto's toe te laten, moet het verkeer veiliger worden én de lucht schoner. Léon: "Op die manier gaat de stad er veel leuker uitzien. Het is een complexe ingreep, maar hoognodig. En voor ons is het een heel concreet project dat binnen een paar jaar te realiseren moet zijn."

De aanleg van de proefstrook met planten die fijnstof opvangen bij de kruising 's Gravendijkwal-Nieuwe Binnenweg door Stadslab Luchtkwaliteit. Foto: Léon Richard

Kleine projecten voor de grote zaak
 Het Stadslab ontstond toen een aantal ondernemers en bewoners de handen ineensloegen bij de vraag van de gemeente Rotterdam om na te denken over de luchtkwaliteit rondom de 's Gravendijkwal. Nog steeds is dat een belangrijk project waarin nauw wordt samengewerkt met verschillende partijen, zoals B.O.O.G., DCMR en het Rotterdams milieucentrum. Marieke Keyzer: "Wij ondersteunen de ambitie van B.O.O.G. op alle mogelijk manieren om deze vervuilende verkeersader te overkappen. Maar dat is een grote ingreep en lastig omdat het een Rijksmonument is. Wij proberen de

dialogo op gang te houden met kleine (guerilla)projecten die bijdragen aan verbetering. Zo hebben we bij de kruising met de Nieuwe Binnenweg een proefstrookje ingeplant. De planten vangen fijnstof op en blijken het goed vol te houden ondanks de platanen die veel water opslurpen. Verder hebben we daar een paal staan met fijnstofmeetapparatuur en een vernevelingsinstallatie die de luchtkwaliteit moet verbeteren."

15% minder fijnstof

Op zes plekken in de stad zijn dcmr-meetstations aangebracht,

waaronder bij de 's-Gravendijkwal. Spannend was het verschil in metingen tijdens de afsluiting van de Maastunnel. Wat blijkt? 15% minder fijnstof! Léon: "Dat is wel een indicatie hoor, want wij hebben semiprofessionele apparatuur. Maar goed, er is dus duidelijk een verschil met minder verkeer. Heel jammer dat de beperking zoals die tijdens de afsluiting gold, niet op de een of andere manier is voortgezet. Ze hadden bijvoorbeeld alleen schoon verkeer kunnen toelaten of als alternatief voor de fietspont één buis voor fietsers kunnen openstellen. Wellicht dat het idee van de

elektrische busverbinding van CS naar Zuidplein het nog wel haalt in de Rotterdamse mobiliteitsagenda. Op die manier kun je een strook behouden voor auto's en een strook voor de bus en reddingsdiensten. Ook dat zou al een positieve verandering zijn."

Groene dooradering

Het liefst wil Stadslab de vervuilde verkeersaders omzetten in een groene dooradering van de stad. Marieke Keyzer: "Die kans kan de stad pakken omdat de infrastructuur met brede straten er gewoon ligt. Ons droombeeld is dat die

wordt ingezet voor groene en meer gezonde input, voor langzame vormen van vervoer in plaats van auto's. Omdat wij onafhankelijk zijn, kunnen we makkelijk de dialoog met bewoners aangaan. We merken, ook vanuit Stek, dat er behoefte is aan kennis, bijvoorbeeld over fijnstof. Wij willen graag uitleggen hoe het precies zit, waar het vandaan komt en hoe normen worden bepaald. Onze plek hier in het Wijkpaleis is perfect voor die rol."

Is ons afval waardeloos?

De Retourette aan de Nieuwe Binnenweg gaat dicht. De gemeente trekt de financiële steun in, omdat het afvalrecyclepunt niet rendabel zou zijn en te weinig zou worden gebruikt. Een petitie van buurtbewoners, die in twee weken rond de 850 handtekeningen ophaalden, en een door Groen Links aangevraagd speeddebat in de gemeenteraad mochten niet baten.

Sinds 2014 kunnen wijkbewoners bij de Retourette afval kwijt, zoals plastic, blik, batterijen, glas, kurk, papier en aluminium. De Retourette, een particulier initiatief, draaide als proefproject, ondersteund door de gemeente in de vorm van een vergoeding voor het ingezamelde afval. De bedoeling was om in alle wijken Retourettes te realiseren, maar volgens de gemeente kost die ene Retourette al meer dan hij oplevert. "Er is gekeken naar uitbreidingsmogelijkheden, maar het valt niet rendabel te maken", aldus Ellen Persoon (Stadsbeheer), "het zou structurele tekorten veroorzaken."

Dat klopt niet volgens Frank Kluijvers (recyclingbedrijf Gebroeders

Kluijvers b.v.), beheerder van de Retourette: "Met meerdere vestigingen valt het wel degelijk rendabel te maken. Met één vestiging haal je de personeelskosten er inderdaad niet uit, maar met meerdere vestigingen kun je de overhead in personeelskosten delen. Dan kan je investeren in fulltime personeel, die over de verschillende filialen rouleren. Als dit niet gebeurt, heeft het geen zin om door te gaan. Het loont niet om een parttimer voor een uurtje in de winkel te laten staan."

Beter en-en dan of-of

"De gemeente zou juist moeten investeren in de Retourette", vindt Thomas Körtvélyessy, initiatiefnemer van de petitie voor behoud van de Retourette: "Volgens wethouder Wiebenga (buitenruimte, VVD, red.) produceren Rotterdammers jaarlijks 280 kilo restafval per persoon, het landelijk gemiddelde is 150 kilo. De gemeente wil naar nul procent, dat betekent dus investeren."

De argumentatie van de gemeente klopt volgens hem niet: "Het staat

in de Retourette bijna altijd vol. Mensen uit de verre omtrek brengen er spullen, op één goedgelegen locatie. Met sluiting wordt het enthousiasme van bewoners om zelf te werken aan een beter milieu de kop ingedrukt. Nu kan ik bij de Retourette ook terecht voor het weggooien van brillen, flesdoppen, kurk, aluminium, oude elektronica. Wat gebeurt daarmee?"

Daar is de gemeente volgens Persoon al mee bezig: "We werken toe naar sorteerstraten met verschillende bakken voor restafval, zoals glas, batterijen, papier en textiel. Daarvoor is niet overal plek, maar in het centrum zijn er mogelijkheden voor. Verder denken wij aan de inzet van fietskoeriers bij wie je oude elektrische apparaten kunt inleveren. De glas-, papier- en textielbakken in de straten zijn inmiddels fors uitgebreid. Blik en plastic scheiden hoeft niet meer, daarvoor bestaat nu een nascheidingsinstallatie."

Körtvélyessy is niet overtuigd: "De Retourette zou een goede aanvulling vormen. Beter en-en dan of-of."

Ineke Westbroek

De Retourette aan de Nieuwe Binnenweg. Foto: Lauranne Cox

Trager verkeer graag: een vooruitstrevend buurtproject

Lauranne Cox

Maatregel op de Beukelsdijk ter hoogte van de Jagthuisstraat: tijdelijk kan je alleen rechtsaf. Foto: Beukelswijk

Wat kan je doen als je de verkeersveiligheid wilt verbeteren in je straat, maar een harde ingreep zoals een drempel geen optie is? Bewonersinitiatief Beukelswijk (graagtraag.nl) boog zich over deze kwestie en kwam met een uitgebreide lijst aan visuele ideeën waarvan er zeven experimentele maatregelen op de Beukelsweg en -dijk werden uitgevoerd.

“Ons initiatief is eigenlijk organisch tot stand gekomen”, vertelt Jörgen de Koning, voorzitter van Beukelswijk. Het begon met een gebrek aan klaar-overs bij de basisschool van zijn kinderen en bij Buurt Bestuurt, maar eigenlijk was het overkoepelende probleem de gevoelde verkeersonveiligheid. Samen met vijf andere enthousiaste bewoners ging Jörgen op onderzoek uit en benaderde de gemeente. Uiteindelijk kwam het zestel uit bij Citylab010. Na een succesvolle pitch werd de ideeënlijst in de laatste fase toegespitst op zeven experimenten met als doel de snelheid in de straat af te remmen en het zicht van de zijstraten op de hoofdweg te verbeteren. Deze experimenten zijn slimme visuele hints die een autobestuurder op de omgeving wijzen, bijvoorbeeld borden met adviessnelheid van 40 km, haai-entanden in de lengte van de straat en een experiment waarbij op een aantal parkeerplaatsen geen hoge voertuigen kunnen staan die het zicht ontnemen. Vanaf 2017 werd periodiek een experiment uitgevoerd, met vooraf en achteraf een enquête onder bewoners en

Drakentanden op de Beukelsweg. Foto: Beukelswijk

dataverzameling van snelheidsradars. Inmiddels wordt het een-na-laatste experiment ingezet, ‘GraagLaag’, met als doel een beter uitzicht op de hoofdweg zonder hoogparkeerders.

Terugkijkend op de intensieve tweeënhalf jaar noemt Jörgen de perceptie van de mate van verkeersonveiligheid een verrassende uitkomst. Uit de metingen blijkt namelijk dat er gemiddeld genomen over de gehele lijn helemaal niet te hard werd gereden: de gemiddelde snelheid lag rond

25 km/uur. Ook opmerkelijk is dat de snelheid van de uitschieterende hardrijders door bewoners veel hoger wordt ingeschat dan deze daadwerkelijk is. Dit komt vooral door de geluidsoverlast die het geeft. “Maar die ene procent hardrijders vormt natuurlijk nog steeds een probleem”, aldus Jörgen. Gelukkig hebben de experimenten nu al vaste voet aan de grond gekregen: uit een enquête blijkt dat op specifieke punten het gevoel van verkeersveiligheid is gestegen (74%) en de gemiddelde snelheid in de straat dalende is.

Een bord van het 40 km experiment. Foto: Beukelswijk

OPROEP

Het Brancopark wordt al jaren door enthousiaste bewoners 7 dagen per week geopend. Ben jij ook een enthousiaste buurtbewoner en bereid 1 dag per week het park te openen?

Dan horen we je graag op brancopark010@gmail.com of bel Marsja Reijnhoudt op 06-48913114.

Markante Middellanders

door Ineke Westbroek

Foto: Robert Jager

Monique Klerkx laat hardrijders snelheid minderen

“Met 100 kilometer per uur komen ze aan scheuren. Kinderen die na schooltijd alleen naar huis gaan, zijn hun leven niet zeker.” De verkeerssituatie op de Claes de Vrieselaan is onhoudbaar, vindt Monique Klerkx, aanvoerder van de ploeg oversteekouders van de RK Maria Basisschool.

Na het zoveelste ongeluk besloot de school te gaan klaar-overn. Na schooltijd helpen oversteekouders kinderen bij het oversteken op het zebrapad voor de school. De oversteekploeg, die een opleiding gaat volgen om officieel verkeersbrigadier te worden, oogst dikke duimen en blije gezichten van weggebruikers, constateert Monique: “Het valt op dat verkeersdeelnemers het enorm waarderen. Een meneer op de fiets bracht een doos bonbons. ‘Voor u’, zei hij, ‘ik zie u elke dag staan en ik vind het een fantastisch initiatief.’” Dit soort reacties sterkt Monique in het idee dat de oversteekouders verkeersdeelnemers bewustmaken van de noodzaak om voorzichtig te rijden, in relatief smalle straten waar kinderen fietsen en oversteken: “Ook mensen die in hun blitse auto’s te hard rijden minderen snelheid als ze ons bezig zien.”

Foto: Robert Jager

Marianne Martens geeft fietsles

Opstappen, afstappen, evenwicht bewaren. Geen makkie, voor iemand die nooit heeft gefietst. Toch hebben de cursisten van Marianne Martens er elke woensdagmiddag weer zin in. Na de huiswerkbegeleiding van Marianne stappen zij op de vouwfiets. Op het plein voor Oostervant hebben zij lol om elkaars capriolen. Marianne: “Het werkt aanstekelijk. Toekijkende medecursisten willen ook fietsles.” De cursisten zijn inburgerende statushouders voor wie openbaar vervoer te duur is. “Fietsen maakt hen zelfredzaam”, weet Marianne, zelf een bevlogen fietser. Marianne geeft sinds haar pensioen huiswerkbegeleiding aan vluchtelingen, sinds dit jaar gevolgd door fietsles. “Ik maak graag mensen wegwijs”, zegt zij, “en ik leer ook graag van hen. Andere culturen boeien mij, ik heb door heel veel landen gereisd. Met de cursisten praat ik hoe het er bij hen thuis aan toe gaat.” Na ongeveer vijf lessen leren cursisten de grondbeginselen toepassen in het verkeer. Speurtochten langs drukke verkeersaders, eerst lopend, later fietsend, leren hen de verkeersregels en de betekenis van borden. Beweging en buitenlucht doen hen goed, merkt Marianne: “In het begin vindt iedereen het eng, maar het enthousiasme groeit na elke les.”

Marianne kan hulp gebruiken bij de fietslessen:
<https://huizemiddelland.nl/locaties/wijkpaleis-de-plek-om-het-te-maken>

Foto: Indy Simin

Jochem Donkers gaat voor verkeersveilige Claes de Vrieselaan

“Papa, waarom is Christian dood?” vragen zijn zoontjes (3 en 5) af en toe. Christian Dima, het zoveelste slachtoffer van een te hard rijdende automobilist op de Claes de Vrieselaan. Voor Jochem Donkers de laatste druppel: het derde grote ongeluk in korte tijd. “De snelheid moet er echt uit”, betoogt hij, “er fietsen dagelijks veel kinderen op weg naar school.”

Jochem is een van de bewoners van de Claes de Vrieselaan die bij burgemeester Aboutaleb en verkeerswethouder Bokhove (GroenLinks) aandrongen op ingrijpende maatregelen om de straat verkeersveiliger te maken. Een groep bewoners startte een burgerinitiatief voor een dertigkilometerzone. Een andere groep bewoners voert regelmatig overleg met betrokken organisaties.

Inmiddels zijn de fietspaden verbreed en de markering van de oversteekplaatsen geaccentueerd. Er wordt nog gewerkt aan maatregelen om de snelheid er verder uit te halen door middel van paaltjes die de rijstrook - nu ook fysiek - vernauwen op een aantal plekken.

Tot nu toe is Jochem tevreden met de gemeentelijke aanpak, maar evenals de andere bewoners volgt hij het proces kritisch: “In gesprek blijven is belangrijk om gehoord te worden.”

Winkelstraten Middelland maken mooie stappen

Marco en Marciano samen met ondernemers op de Nieuwe Binnenweg.

Marco Stout

Goed nieuws! Donderdag 28 november is bekend gemaakt dat Middelland maar liefst drie bedrijveninvesteringszones (BIZ)

rijker is. Op de Middellandstraat werd een BIZ-ondernemers en een BIZ-eigenaren gerealiseerd en op de Nieuwe Binnenweg een gecombineerde BIZ-ondernemers en eigenaren. Een duurzame orga-

nisatie zoals een BIZ, is belangrijk voor een mooie toekomst voor de winkelstraten.

Een BIZ is een nieuw soort ondernemersvereniging in een afgebakend

gebied, zoals een winkelstraat, waar ondernemers en/of de eigenaren samen investeren in de kwaliteit van de omgeving. De gemeente int de bedragen en stort het totale bedrag jaarlijks op de rekening van de BIZ.

Het afgelopen jaar is er veel nagedacht over de toekomst van onze winkelstraten. Ondernemers en vastgoedeigenaren hebben samen het initiatief genomen voor een BIZ om gericht de krachten te bundelen voor een sterk ondernemers- en vastgoedklimaat. Een BIZ kan alleen opgezet worden als er voldoende draagvlak is. Om dit te meten liep in november een draagvlakmeting en stemden alle ondernemers en pandeigenaren over het instellen van de BIZ. Met dus een positieve uitslag.

Ondernemers en vastgoedeigenaren hebben samen het initiatief genomen om gericht de krachten te bundelen

De BIZ'en zijn vanaf 1 januari 2020 van kracht. Het BIZ-bestuur stelt ieder jaar een jaarplan op om het geld te investeren in de winkelstraten. Denk daarbij aan marketing en promotie, aankleding, veiligheid, leegstand, branchering etc. Deze plannen worden met iedereen

besproken tijdens een jaarvergadering. Er wordt dus samen bepaald waar het geld in geïnvesteerd wordt. De BIZ voert vervolgens het plan uit. De gemeente controleert dit proces. Het realiseren van de drie bedrijveninvesteringszones is een goed duwtje in de rug voor de werkgroep ‘De Ondernemende Wijk’ van het programma Mooi, Mooier, Middelland. Projectleiders Marciano Braam en Marco Stout zijn dan ook in hun nopjes: “We hebben er hard voor gewerkt. Dit is het resultaat van een intensieve samenwerking met vele ondernemers, pandeigenaren en de gemeente Rotterdam op beide straten.” Marciano en Marco werken sinds 2017 binnen het programma aan de revitalisatie van de Middellandstraat: “De straat heeft een opgaande lijn te pakken en het behalen van de twee BIZ'en zien wij dan ook als een beloning daarvan. Nu kunnen we de volgende fase in, samen met de ondernemers en vastgoedeigenaren. Vanaf 1 november zijn we ook werkzaam op de Nieuwe Binnenweg. Een mooie straat met veel bijzondere winkels. Maar ook met een aantal uitdagingen. Op deze straat komt extra inzet vanuit de gemeente met onder meer een stadsmarinier en winkelstraatmanagement. Samen gaan we ook op deze straat proberen de opgaande lijn te pakken. Onze focus ligt het komende jaar op de branchering en invulling van beide straten. De BIZ'en zullen daarbij een belangrijke rol gaan spelen.”

Ongelukken vind je in elk hoekje

Verkeersveiligheid in Middelland

Het Hutspot Kinderpersbureau heeft zich sinds de zomer verdiept in verkeersveiligheid. Zijn er alleen ongelukken met auto's? Tijn vertelt dat hij samen met Olav wel honderd kinderen heeft geïnterviewd. Of waren het er toch twintig? "Heel veel kinderen hebben wel eens een ongeluk meegemaakt" zegt Olav. Louise is een keer van de fiets gevallen in een tunnel. Dat is ook een ongeluk. Saar heeft de verkeerssituatie op de Nieuwe Binnenweg getekend. Samen met de wijkagent hebben de kinderen een rondje door Middelland gemaakt. Gevaarlijkste plek in Middelland is de rotonde bij de Heemraadssingel. Tijdens een bezoekje aan een garage zien de kinderen een echte Lamborghini. Torre vertelt dat deze auto wel 310 kilometer per uur kan rijden. Bij verzorgingshuis de Magistraat mogen de kinderen een rollator uitproberen.

Het verhaal

Er was een meneer die een wandeling ging maken, gewoon een rondje. Maar op de stoep stond een steiger en toen kon hij niet meer op de stoep lopen! Dat vond hij nogal eng omdat de auto's niet voor hem stopten. Gelukkig was hij er snel langs en kon hij veilig naar het bejaardentehuis. Quirine (10 jaar)

Hoeveel verkeer is er op het Middellandplein?

Verkeerssituatie kruising Nieuwe Binnenweg-Claes de Vrieselaan - Saar (7 jaar)

Louise (7 jaar)

Weetjes over rolators

1. er zijn verschillende sorten maten rolators
2. sommige rolators hebben een zout laatbak
3. als je oud bend is het moeilijk om een drempeltje op te komen met een rolator
4. als er iets op stoep licht kunnen oude mensen niet doorlopen
5. oude mensen leunen op hun armen op de rolator
6. oude mensen hebben hun rolators altijd bij zich, zelfs binnen

Nora (9 jaar)

BLIJF OP DE HOOGTE!

kijk voor meer updates op www.mooimooiermiddelland.nl, abonneer je op de digitale nieuwsbrief of volg ons op Facebook of Instagram

In Mooi, Mooier, Middelland werken bewoners, ondernemers en de gemeente Rotterdam aan een programma ter verbetering van de wijk. Deze samenwerking is door burgemeester Aboutaleb co-creatie genoemd en houdt in dat bewoners en ondernemers de kar trekken. Zij bepalen de koers van de ontwikkeling van de wijk en de gemeente ondersteunt. Kenmerkend voor deze manier van werken is dat we samen onderzoeken wat co-creatie in Middelland betekent en dat iedereen welkom is zijn of haar steentje bij te dragen.

Voor contact met de redactie: info@mooimooiermiddelland.nl

SCHUIF AAN BIJ DE OPEN REDACTIE

woensdag 8 januari 2020
om 17.00 uur in Het Wijkpaleis,
Claes de Vrieselaan 72

COLOFON

De communicatie van Mooi, Mooier, Middelland wordt gedaan door Amal Akbour, Lauranne Cox, Laura van der Wegen en Cyé Wong-Loi-Sing

Eindredactie: Marieke Hillen, Philip Kuypers en Annette de Vries

Aan dit nummer hebben meegewerkt: Amal Akbour, Beukelswij, Giovanni Burke, Diana Oliveira Cardoso, Lauranne Cox, Marieke Hillen, Robert Jager, Rineke Kraaij, Philip Kuypers, Noa van Peet, Ruud Reutelingsperger, Léon Richard, Indy Simin, Marco Stout, Annette de Vries, Laura van der Wegen, Ineke Westbroek, Cyé Wong-Loi-Sing, Kinderpersbureau Hutspot en Floor de Haas

Ontwerp: Het Echte Werk
Vormgeving: Fenna Schaap
Illustraties: Stang

